

Asıl lââyık-ı muhabbet olan diğer bir mahbuba perde veya âyine olduğunu göstermekle, muhabbetin yüzü mecazî mahbuptan hakikî mahbuba nasıl çevrilebilir?

Kalbimizde Allah sevgisinin hakim olduğuna işaret eden bir takım emareler vardır. Bu emarelerin en önemlisi **takva** ve **salih** ameldir. Sonra da güzel ahlak gelir. Yani kişi farzları yapıyor, ahlakı da güzelse, imanı sağlam demektir. İmanı sağlam olan birisinin kalbinde de kolay kolay mecazi aşklar olmaz. Şayet farzlarımızda ve ahlakımızda zafiyetler varsa kalbimizde mecazi aşkların olduğuna alamettir.

Kalbin içini en iyi Allah bilir, biz ancak emare ve davranışlara göre değerlendirebiliriz. Allah hesabına olan sevginin ölçüsü yine şeriattır. Yani sevgimiz bizi şeriatın ölçülerinin dışına çıkarıyorsa, bu sevgi mecazidir. Yok çıkarmıyor da bizi ibadete yöneltiyorsa, bu sevgi hakikidir.

Mesela, evladımıza olan muhabbetimiz bizi yoldan çıkarıp haramlara sevk ediyorsa, o zaman bu muhabbet Allah adına ve Allah için değil nefis hesabına oluyor. Evladına mal bırakma adına hırsızlık ve rüşvet yiyenler gibi. Örnekleri çoğaltabiliriz...